

[Riishøj]

var forudsat bl.a. i EP 81, og som medfører, at vi får 10 pct. af elforbruget dækket med vindmøller. Det får vi ikke med den udbygning, som sker i elværksregie. Spørgsmålet er, om vi får det efter de voldsomme begrænsninger, der nu lægges op til, og som vil formindske rentabiliteten i vindmølleprojekter. Man skylder os et svar på, hvordan vi lever op til den udvidelse af elproduktionen fra vindmøller, som er fastlagt i de langsigtede energiplaner. Elværkernes er ikke tilstrækkelig.

Efter det, der vedtages nu, går den danske vindmøllesektor ind i hårde tider, og det kan kun beklages, at partier, der på papiret kalder sig grønne, vedtager en sort energipolitik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Mette Groes (S), Annelise Gotfredsen (KF), Svend Erik Hovmand (V), Lone Dybkjær (RV), Birgith Mogensen (CD) og Steffensen (KrF) (se foran)

vedtoges med 101 stemmer (S, KF, V, RV, CD og KrF) mod 4 (FP); 17 (SF og VS) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Riishøj (SF) og Tinning (VS) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om telefonapparater.
(Fremsat 30/1 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Formålet med lovforslaget kan tolkes på to måder, alt afhængigt af, om man hæfter sig ved de almindelige bemærkninger til forslaget, eller om man hæfter sig ved ministerens skriftlige fremsættelse.

I bemærkningerne til lovforslaget begrundes forslaget med, at det er regeringens hensigt i overensstemmelse med regeringens moderniseringsbestræbelser at skabe lovgrundlag for en liberalisering af telefonmarkedet i Danmark. Denne hensigt reduceres dog ganske væsentligt i fremsættelsen, idet ministeren her tilkendegiver, at liberaliseringen kan få uheldige konsekvenser.

Problemet er ganske enkelt, at der uden om telefonselskaberne og post- og telegrafvæsenet sælges telefonapparater med den klare hensigt, at forbrugerne kan tilslutte disse apparater til telefonnettet. Disse apparater, som ofte benævnes Hongkongapparater, er meget tvivlsomme i deres kvalitet og udgør store gener for telefonanlægget.

Der findes ingen effektiv måde at løse problemet på med den nuværende lovgivning. Med dette lovforslag indføres der dels en godkendelsesordning for telefonapparater, dels bestemmelser om straf for at indføre, forhandle, udlevere og tilslutte ikke-godkendte apparater. Socialdemokratiet er enig med regeringen i, at det er nødvendigt at indføre sådanne bestemmelser.

Idet jeg henviser til ministerens fremsættelse af forslaget, skal jeg sige, at den umiddelbare konsekvens vil være, at det kun tillades boligabonnenter at anskaffe sådanne godkendte apparater og slutte dem til telefonnettet og kun som ekstra apparater. Det er præcis dér, problemet ligger, hvorfor vi kan give vores tilslutning til dette. Vi mener dog, at der i praksis kan være problemer med at skelne imellem de såkaldte boligabonnenter og andre abonnenttyper, f.eks. erhvervsabonnenter, men da vi kan se, at ministeren har drøftet forslaget med bl.a. telefonselskaberne, må vi gå ud fra, at selskaberne mener, det vil være muligt at foretage den relevante afgrænsning.

Der må i de vilkår, der gælder for telefonabonnenter, fastsættes bestemmelser, således at det bliver teledistributionerne, der i realiteten administrerer ordningen.

Vi er betænkelige ved, at ministeren tilkendegiver, at dette kun er en begyndelse. Det er ministerens forventning, at en udvidelse af liberaliseringens omfang vil blive aktuel i løbet af 2-3 år. Ministeren nævner konkret, at også telefonapparater, som tilsluttes omstillingsanlæg, kan tænkes liberaliseret i et eller andet omfang. Samtidig giver mini-